

תלמודו בידו

דף לה עמוד ב

א] לקח תאנים שלא נגמרו מלאכתן מעם הארץ, האם אוכלן עראי קודם שיעשרן ?

ב] אלו לשונות מצינו במשנה שמשמעותן השפלה ?

ג] המייבש פירות על הגג ורואה שגשמים באים, מה רשאי לעשות ביום טוב ?

א] תנא קמא: אסור לאכלן עראי, כי המקח קובע אותן למעשר, אף שלא נגמרה מלאכתן.
ר' יהודה ור' יוחנן: אוכלן עראי, שאין מקח קובע למעשר דבר שלא נגמרה מלאכתו.
בא לעשר תאנים אלו, יעשרן בתורת דמאי, שאין צריך להפריש מהן תרומה.
כיון שאפשר שעם הארץ כבר עישרן קודם גמר המלאכה.
- המחליף פירות עם חברו, הרי זה מקח וקובע למעשר.

ב] משילין: שנאמר "כי ישל זיתך", ופירושו שאילן הזית יפיל פירותיו קודם זמנם.
משחילין: שחול הוא ממומי הבכור, שנשמטה ירכו מחיבורה ומושפלת כלפי מטה.
משירין: אסור לנזיר לחפוף ראשו באדמה, כיון שמשיר ומוריד שיער.
משחירין: שחור [תער] המוריד שער, מקבל טומאה [וכן מספריים אף שהתפרקו הסכינים].
מנשירין: נשרו [נפלו] בגדיו למים בשבת, לובשם ומתייבשים [ואין חשש למראית העין].
איזהו לקט שחייב להשאיר לעניים, אלו השבלים הנושרות בשעת הקצירה.

ג] מותר: להשליך פירות דרך ארובת אותו גג אל תוך הבית. שהתירו חכמים טרחא מועטת אף שלא לצורך יום טוב כדי שלא יפסדו הפירות.
אסור: 1. להעבירם לגג אחר הסמוך לו, ואפילו כששני הגגות באותו גובה.
2. להשליך דרך חלון הפונה לחצר או לבית ושתרחא להעלותם לחלון ומשם לארץ.
3. להורידם מן הגג דרך מדרגות, מפני שהיא טרחא יתירה.